

[Albrechtsen]

i – men jeg synes, det, hr. Pelle Voigt spurgte om, rent faktisk var utrolig interessant, for det er jo en velkendt kendsgerning, at man i Landstinget på Grønland har besluttet, at man ønsker atomvåbenfrihed. Hr. Pelle Voigt har via de oplysninger, der er fremlagt i dag, dokumenteret, at USA har garanteret en sådan ordning, hvis man ønsker at oprette den. Hvorfor vil ministeren så ikke besvare det spørgsmål, som logisk følger deraf, nemlig hvad der bliver det næste skridt, og hvordan man vil sikre, at så også bl.a. Sovjetunionen udsteder en sådan garanti, og at man således opnår konkret at få zonen etableret.

Preben Lange (S):

Jeg synes også, det er et meget interessant spørgsmål, hr. Pelle Voigt stillede udenrigsministeren, nemlig om Danmark vil opfordre Sovjetunionen til at yde Grønland den samme folkeretlige sikkerhed for atomvåbenfrihed, og jeg synes også, det var et godt svar, ministeren gav. Men igennem tiderne har vi gang på gang efterlyst det dokument, Danmark og USA har underskrevet, og ifølge hvilket USA accepterer, at den grønlandske landjord ikke må bruges til atomvåben. Jeg har forhørt mig forskellige steder, da jeg fik at vide, at dette spørgsmål skulle rejses, og har fået bekræftet, at det alligevel ikke finde sted. Derfor vil jeg spørge, hvordan man kontrollerer, om USA overholder sit løfte fra dengang.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg er tilbøjelig til at tro, at der i udenrigsministerens sidste svar, hvori der blev refereret til Det Udenrigspolitiske Nævn og loven herom, var en fortalelse fra ministerens side. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om et medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn i henhold til loven om nævnet har adgang til at videregive oplysninger fra møder i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Lad mig først svare hr. Risgaard Knudsen. Jeg kan ganske bekræfte det, der lå i hr. Risgaard Knudsens spørgsmål, nemlig at det har man selvsagt ikke. Det, jeg forestillede mig, var, at hr. Gert Petersen med sin store historiske viden også i dette spørgsmål, som ligger næsten 20 år tilbage, vil være i stand til at

manuducere hr. Pelle Voigt langt bedre end jeg, og at han selvsagt vil kunne gøre det inden for de rammer, som er udstukket i loven for Det Udenrigspolitiske Nævn, og som jeg skal være den første til at ønske respekteret.

I øvrigt vil jeg sige til de tre andre spørger, at det må være forbigået deres opmærksomhed, hvad jeg fortalte indledningsvis, nemlig at det jo i snart 30 år har været dansk politik, at der i fredstid ikke må være atomvåben på dansk territorium – det vil også sige luftrum – at vore allierede respekterer denne danske politik, og at disse allierede omfatter USA, der også respekterer den i den sammenhæng, hvori forsvarsaftalerne på Grønland indgår.

Pelle Voigt (SF):

Efter at have hørt ministerens svar og studset lidt over dets tynde indhold må jeg sige, at jeg ikke et øjeblik er i tvivl om, at hr. Gert Petersen vil kunne manuducere mig bedre om, hvordan denne sag hænger sammen, end ministeren øjensynlig er villig til at gøre her i salen.

Men jeg vil gerne bede om ministerens kommentar til den kendsgerning, at der faktisk ikke er nogen begrænsning om fredstid i den dagsorden, som på hr. Per Hækkerups forslag blev vedtaget her i Tinget i 1968.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om den folkeretlige sikkerhed, Grønland har for, at dets luftrum er en atomvåbenfri zone, som er garanteret af USA, også omfatter krydsmissiler. Det er jo et spørgsmål, som er overordentlig interessant i disse tider, men som man sikkert ikke havde tænkt på i 1968. Hvordan forholder spørgsmålet om Grønland som et væsentligt overflyvningsområde for krydsmissiler og andre atomvåben i moderne tid sig til denne gamle aftale, denne folkeretlige sikkerhed fra 1968?

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke direkte vil besvare mit spørgsmål. Men så vil jeg stille det på en anden måde, som måske kan opklare, om ministeren er villig til at foretage noget. Ministeren er vel opmærksom på, at Landstinget i Grønland klart ønsker en atomvåbenfri zone. Er ministeren villig til, hvis der fremkommer et ønske fra Grønlands